

Ordföranden har ordet

Äntligen är en ny regering på plats. Äntligen kan Språklärarnas riksförbund återuppta arbetet för rimliga arbetsvillkor, kvalitativ fortbildning på våra egna villkor, ökat inflytande över vår yrkesutveckling och en stärkt ställning för skolspråken. Ett arbete som först bromsade in på grund av PISA-resultaten och därefter fick ta fullkomlig paus för valrörelsen. I styrelsen känner vi både optimism och beslutsamhet. Oberoende av styre är början av en mandatperiod det bästa läget för påverkan. Det är nämligen när ministrar och tjänstemän är nytillsatta som de är mest inställda på att lyssna och ta intryck.

Tillsammans med Klassikerförbundet förnyar vi vår kamp för det humanistiska programmet. Frågorna om fortbildning och om statliga stipendier för utlandsfortbildning hamnar först hos departementet. Får vi inte gehör där blir det förnyad opinionsbildning i frågan. När det gäller språkens ställning har S gått ut med att språkämnet bör bli obligatoriskt i grundskolan. Nu behöver vi både trycka på så att det blir verkstad och komma med förslag kring hur en sådan förändring bäst kan implementeras.

Men vi måste också slå ett ordentligt slag för flerspråkigheten. Det ska vara elevernas intresse och samhällets behov som styr språkutbudet – inte som idag huvudmännens budgetamar. Möjligheterna till språkstudier bör förbättras på alla gymnasieprogram – inte minst det naturvetenskapliga. På högstadiet ska eleverna inte behöva vara tvungna att välja mellan franska, tyska och spanska – eller för den delen mellan italienska, kinesiska, japanska eller arabiska. Finns det ett rimligt elevunderlag bör alla elever som vill kunna läsa minst tre främmande språk.

En annan fråga vi redan arbetar med är den förändring av meritpoängen som så kraftigt decimerat antalet elever som väljer steg 5. Här vill vi se en återställare. Vi arbetar också med behovet av bedömningsstöd för alla språk – inte bara för de vanligaste skolspråken – och behovet av ett större utbud och en högre uppdateringstakt. I färdighetsämnena som språk blir bedömningen obönhörligen godtycklig om vi inte får nationell vägledning i vad som är rimlig nivå för de olika betygsstegen.

De frågor vi redan arbetar med är förankrade och genomlysta i Språklärarnas riksförbunds olika forum. Men det finns också frågor vi vill lyfta till diskussion, frågor där vi i styrelsen gärna vill ha stöd att gå vidare. Är det bra att vi har bedömningsstöd i moderna språk eller borde vi istället ha nationella prov? Vilken roll kan distansundervisning få för skolspråken? Hur fungerar våra nya styrdokument och mer specifikt kunskapskraven i engelska och moderna språk?

Anna Anu Viik, vår modersmålsrepresentant arbetar med distansundervisning för modersmåls elever. Ett angeläget arbete, då vi har många elever som vill läsa modersmål, men som inte är tillräckligt många för att bilda en grupp, eller som bor på en ort där det saknas lärare. Annas arbete förtjänar allt stöd och borde kanske också kompletteras med distansmöjligheter för övriga språkelever.

Språkintresserad elev i glesbygd? Språkintresse, men inte tillräckligt många elever för en egen grupp? Vore det inte strålande om sådana elever kunde lära sig det önskade språket online med tillgång till behörig lärare?

Vår största nya fråga är dock som bekant de nya kunskapskraven i engelska och moderna språk. Det är en fråga som med jämna mellanrum dyker upp och väcker diskussion i vår FB-grupp och en fråga som diskuteras både på skolor, i sociala medier och i pressen.

När jag har lyft den här frågan till diskussion har jag mött både motstånd och okunskap. Vissa lärare anser att det enda vettiga är att strunta i godtyckliga och svårbedömda krav. Andra har inte ens märkt att något har tillkommit. De bedömer helt enkelt som de alltid har gjort. Men bedömning är myndighetsutövning och styrdokumentet vad vi har att hålla oss till – vad vi än tycker om dem – så ingetdera läget är acceptabelt. Lärare ska inte bara själva kunna styrdokumentet – de ska göra både elever och föräldrar förtrogna med dem. Det är inte acceptabelt, men det är förståeligt. I språk har inte styrdokumentet blivit tydligare – tvärtom är kunskapskraven både fler och mer svårbedömda. Istället för mer rättvisande betyg har vi fått ökat godtycke och incitament som leder fel. Vill du veta mer? Vänd då på sidan.

Helena von Schantz

Journée pédagogique à Göteborg
le samedi 28 février 2015
www.spraklararna.se

Vet du att
Språklärarnas riksförbund
finns i sociala medier?

Gå med i vår facebook-grupp:

<https://www.facebook.com/groups/spraklararna/>

Här diskuterar vi språk, språkundervisning, fortbildning, vi ger varandra undervisningstips, diskuterar språkpedagogik och pratar om det som gör språkundervisningen intressant.

Följ oss på twitter: @spraklararnas

